

UZASADNIENIE

Powód PHU (...), Z. K. wniósł o zasądzenie od pozwanej A. R. kwoty 12.825,33 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty:

- 50,43 zł od dnia 12 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,

- 2.705,59 zł od dnia 12 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,

- 5.036,59 zł od dnia 22 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,

-5.032,72 zł od dnia 15 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty tytułem kosztów naprawy uszkodzonego w dniu 26 kwietnia 2010 r., w dniu 8 lipca 2010 roku oraz w dniu 18 października 2010 roku samochodu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 23 kwietnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Elblągu orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego rozstrzygnięcia pozwana wniosła sprzeciw, zaskarżając nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zwrot kosztów procesu.

Na podstawie przedstawionych przez strony dokumentów oraz sporządzonej w sprawie opinii biegłego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana A. R. w dniu 29 lipca 2011 r. zleciła powodowi PHU (...), Z. K. w E. oraz P. K. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Blacharstwo Lakiernictwo Pojazdowe (...)H., naprawę zakupionego u powoda samochodu marki S. (...) o nr rejestracyjnym (...), z tytułu trzech szkód, które miały miejsce w dniu 26 kwietnia 2010 roku, w dniu 8 lipca 2010 roku oraz w dniu 18 października 2010 roku.

Sąd Rejonowy ustalił, iż strony uzgodniły, że w sytuacji, gdyby przekazana kwota odszkodowania nie pokrywała w pełni rachunku za naprawę, pozostałą kwotę zakład naprawczy uprawniony będzie do dochodzenia od zleceniodawcy, który zobowiązał się do jej zapłaty w terminie siedmiu dni.

Sąd Rejonowy ustalił, że naprawa każdej ze szkód została wyceniona osobno, przy czym w ramach jednej szkody rozdzielano należność dotyczącą zakupu części zamiennych za które fakturę wystawił powód PHU (...) w E. oraz pozostałą naprawę poszczególnych szkód za które fakturę wystawił P. K. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Blacharstwo Lakiernictwo Pojazdowe A. P. K..

Z tytułu szkody z dnia 26 kwietnia 2010 roku powód PHU (...) w E. wystawił fakturę o numerze (...) za części zamienne na kwotę 2.705,59 zł. Z tytułu rozliczenia szkody z dnia 26 kwietnia 2010 r. prowadzone było postępowanie likwidacyjne o nr-116- (...). Ubezpieczyciel jako odszkodowanie wypłacił łącznie sumę 5.021,09 zł (tytułem rozliczenia faktury nr (...) kwotę 2.315,50 zł oraz tytułem rozliczenia faktury (...) kwotę 2.705,50zł), która została przelana w całości na rzecz (...) Bank Spółkę Akcyjną we W..

Z uwagi na naprawę samochodu w serwisie poza autoryzowaną stacją obsługi marki S. ubezpieczyciel potrącił z przyznanego odszkodowania 20 % należności. Pozwana nie została poinformowana przez powoda o utracie przez niego autoryzacji marki S..

Zakres napraw niezbędnych do usunięcia uszkodzeń wynikających ze zdarzenia z dnia

26 kwietnia 2010 r. w zakresie zakupu części zamiennych gwarantujących skuteczną naprawę i pełną rekompensatę szkody wyniósł 2.028,95 zł netto, brutto 2.495,60 zł (23% VAT).

Z tytułu szkody z dnia 08 lipca 2010 roku powód PHU (...) wystawił fakturę o numerze (...) na kwotę 7.350,21 zł. Z tytułu rozliczenia szkody z dnia 08 lipca 2015 r. prowadzone było postępowanie likwidacyjne o nr (...). Zgodnie z decyzją ubezpieczyciela z dnia 05 stycznia 2012 r. z tytułu rozliczenia należności za fakturę (...) została przyznana kwota 3.168,94 zł natomiast na rzecz faktury (...) kwota 5.880,16 zł. Ubezpieczyciel wypłacił łącznie sumę 9.049,10 zł, która została przelana w na rzecz P. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Blacharstwo Lakiernictwo Pojazdowe (...) H. do kwoty 6.274,79 zł, natomiast na rzecz (...) Bank Spółki Akcyjnej we W. do kwoty 2.774,31 zł. Z uwagi na naprawę samochodu w serwisie poza autoryzowaną stacją obsługi marki S. ubezpieczyciel potrącił z przyznanego odszkodowania 20 % należności.

Zakresu napraw niezbędnych do usunięcia uszkodzeń wynikających ze zdarzenia z dnia 07 lipca 2010 r. w zakresie zakupu części zamiennych gwarantujących skuteczną naprawę i pełną rekompensatę szkody wyniósł 6111,92 zł netto, brutto 7517,66 zł (23% VAT).

Z tytułu szkody z dnia 18 października 2010 roku powód PHU (...) w E. wystawił fakturę o numerze (...) na kwotę 252,15 zł. Z tytułu rozliczenia szkody z dnia 18 października 2010 r. prowadzone było postępowanie likwidacyjne o nr 116- (...). Zgodnie z decyzją ubezpieczyciela z dnia 27 stycznia 2011 r. oraz z dnia 09 listopada 2011 r. z tytułu rozliczenia za fakturę (...) została przyznana kwota 1.503,22 zł natomiast na rzecz rozliczenia faktury (...) kwota 201,72 zł. Ubezpieczyciel wypłacił łącznie sumę 2.250,68 zł, która została przelana w na rzecz P. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Blacharstwo Lakiernictwo Pojazdowe (...)H. do kwoty 1.503,22 zł, na rzecz PHU (...) w E. do kwoty 201,72 zł oraz bezpośrednio na rzecz pozwanej do kwoty 545,74 zł. Z uwagi na naprawę samochodu w serwisie poza autoryzowaną stacją obsługi marki S. ubezpieczyciel wypłacił odszkodowanie z 20 % potrąceniem.

Powódka zleciła powodowi serwis samochodu marki S. (...) o nr rejestracyjnym (...). Z tego tytułu powód wystawił na rzecz pozwanej fakturę (...) z dnia 30 listopada 2011 r. na kwotę 5.032,72 zł płatną do dnia 14 grudnia 2011 r.

Wysokość kosztów naprawy pojazdu marki S. (...) o nr rejestracyjnym (...), według zakresu objętego fakturą (...) z dnia 30 listopada 2011 r. wyniosła 5.032,72 zł brutto. Przedmiotowa naprawa (serwis) wynikała z przypadającego przeglądu okresowego lub gwarancyjnego i udzielonego powodowi zlecenia pozwanej z dnia 30 listopada 2011 r. Wysokość kosztów tej naprawy była zasadna, to samo dotyczy także zakupu części i stawek za roboczogodzinę, z uwzględnieniem tej kategorii serwisu naprawczego oraz kosztów zakupu części oryginalnych.

Faktura (...) z dnia 31 października 2013 r. wystawiona przez PHU (...) z siedzibą w S. G. przy przebiegu samochodu 99656 km opiewa w części dotyczącej robocizny na ustawienie paska rozrządu, natomiast w części dotyczącej użytych materiałów na wymianę paska klinowego i napinacza paska. Pasek zębaty rozrządu oraz pasek klinowy z napinaczem były wymieniane podczas serwisu pojazdu w dniu 29 listopada 2011 r. przy przebiegu 71773 km w firmie powoda. Naprawa z dnia 29 listopada 2011 r. została wykonana prawidłowo, użyto w tym celu odpowiednich materiałów (oryginalnych).

W zakresie wymagającym wiadomości specjalnych - z zakresu kosztów i celowości naprawy pojazdu stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie opinii biegłego J. W.. Wiarygodność oraz prawdziwość danych wynikających z tych dokumentów nie była kwestionowana przez strony, a Sąd Rejonowy nie znalazł innych podstaw, aby tym danym odmówić mocy dowodowej. Sąd Rejonowy uznał za miarodajne opinie sporządzone przez biegłego, gdyż zostały sporządzone przez osobę posiadającą odpowiednie kwalifikacje. Nadto Sąd Rejonowy uznał, że w sprawie brak jest jakichkolwiek dowodów podważających trafność twierdzeń i wniosków zawartych w tych opiniach. W sprawie zostali także przesłuchani w charakterze świadków pracownicy powoda T. L. oraz L. R., którzy opisali proces przyjęcia zlecenia oraz naprawy pojazdu pozwanej. Sąd Rejonowy uznał ich zeznania za wiarygodne, gdyż w całości był one zbieżne z zebranymi w sprawie dokumentami.

Sąd Rejonowy ustosunkowując się w pierwszej kolejności tej części uzasadnienia do żądania obejmującego zlecenie naprawy uszkodzeń wynikających ze zdarzeń: z dnia 08 lipca 2010 r., 26 kwietnia 2010 r. oraz 18 października 2010 r. wskazał, iż zarzuty w tej części do opinii biegłego sformułowane zostały jedynie przez stronę powodową i dotyczyły nie

tylę samej kalkulacji sporządzonej przez biegłego, ile wskazania zawartego przez biegłego, iż powódka poprzez utratę autoryzacji marki S. powinna zastosować rabat na części zamiennie w wysokości 20 %. Sąd Rejonowy podkreślił, że biegły już w pierwszej ze sporządzonych przez siebie opinii wskazał, iż od wyliczonej przez niego należności zasadne było odjęcie 20% potrąconego przez ubezpieczyciela z uwagi na naprawę pojazdu w serwisie poza autoryzowaną stacją obsługi marki S.. Zdaniem Sądu Rejonowego należało zgodzić się z twierdzeniami biegłego w powyższej kwestii. Zgodnie natomiast z decyzjami przyznającymi odszkodowanie przy likwidacji wszystkich szkód ubezpieczyciel potrącił 20% przyznanej należności z uwagi na naprawę samochodu w serwisie poza autoryzowaną stacją obsługi marki S.. W ocenie Sądu Rejonowego na wiarę zasługiwały zeznania pozwanej, w których podała ona, iż nie wiedziała o utracie autoryzacji przez powoda. Sąd Rejonowy podkreślił, że pozwana zakupiła samochód u powoda, u którego dokonywała również jego przeglądu gwarancyjnego i okresowego. Samochód pozwanej w momencie zlecenia napraw był nowym samochodem, niespełna trzyletnim. Gdyby pozwana została poinformowana o utracie autoryzacji, mogłaby dokonać naprawy w innym salonie nie narażając się z tego tytułu na straty. Ponadto Sąd Rejonowy wskazał, że z opinii biegłego wynika, iż obniżenie należności powoda o 20 % za części zamiennie nie naraziłoby go na straty a co najwyżej obniżyłoby zysk, z uwagi na stosowany wobec powoda rabat na zakup części zamiennych. W ocenie Sądu Rejonowego podniesione w zarzutach do opinii okoliczności, iż pomimo utraty autoryzacji powódka posiada to samo zaplecze techniczne oraz iż nie można nakazać stosowania 20 % upustu z uwagi na brak autoryzacji, zdaniem Sądu Rejonowego w okolicznościach przedmiotowej sprawy nie mogły się ostać, gdyż pozwana nie miała świadomości utraty autoryzacji przez powoda, co potwierdza również okoliczność, iż dokonywała u niego okresowych przeglądów samochodu będącego w tym czasie na gwarancji (na co wskazuje również zlecenie przez pozwaną powodowi przypadającego przeglądu okresowego lub gwarancyjnego, którego rozliczenie objęte zostało fakturą (...) z dnia 30 listopada 2011 r. a więc już po zleceniu likwidacji szkód). W zakresie natomiast okoliczności podniesionych przez pozwaną na rozprawie dotyczących braku konieczności zakupu nowych części oraz zakresu wykonanych prac wypowiedział się biegły podczas składania opinii uzupełniającej na rozprawie w dniu 29 stycznia 2016 r. wskazując, iż zakres napraw został ustalony w oparciu o kosztorysy sporządzone przez ubezpieczyciela, które uznać należy za miarodajne oczywistym bowiem jest, że zależało mu na ustaleniu jak najmniejszego zakresu napraw, ponadto zostały one sporządzone bezpośrednio po zgłoszeniu szkody i udokumentowane dokumentacją fotograficzną. W zakresie natomiast części zamiennych użytych do naprawy biegły wskazał, iż w sytuacji gdy mamy do czynienia z naprawą samochodu będącego jeszcze na gwarancji (w momencie szkód samochód pozwanej był niespełna dwuletni) zasadnym jest do jego naprawy użycie jedynie części oryginalnych.

W ocenie Sądu Rejonowego, opinia biegłego J. W. była spójna, niesprzeczna oraz jasna. W toku przeprowadzonego postępowania strony w żaden sposób nie podważyły fachowości oraz wiarygodności opinii biegłego. Mając powyższe na względzie Sąd Rejonowy dał wiarę opinii biegłego i na jej podstawie czynił ustalenia faktyczne w tejsze sprawie.

Wyliczając koszt naprawy uszkodzonego pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...), w zakresie uszkodzeń powstałych w dniu 26 kwietnia 2010 roku Sąd Rejonowy wskazał, iż w związku z szkodą z dnia 26 kwietnia 2010 roku powód PHU (...) w E. wystawił fakturę o numerze (...)/l 12/11 za części zamiennie na kwotę 2705,59 zł. Z tytułu rozliczenia szkody z dnia 26 kwietnia 2010 r prowadzone było postępowanie likwidacyjne o nr (...) (...). Ubezpieczyciel wypłacił łącznie sumę (...),(...) (tytułem faktur VAT (...) 2315,50 zł oraz tytułem faktury VAT (...) 2705,50 zł), która została przelana w całości na rzecz (...) Bank Spółkę Akcyjną we W.. Z uwagi na naprawę samochodu w serwisie poza autoryzowaną stacją obsługi marki S. ubezpieczyciel potrącił z przyznanego odszkodowania 20 % należności. Zakres napraw niezbędnych do usunięcia uszkodzeń wynikających ze zdarzenia z dnia 26 kwietnia 2010 r. w zakresie zakupu części zamiennych gwarantujących skuteczną naprawę i pełną rekompensatę szkody wynosi 2028,95 zł netto, brutto 2495,60 zł (23% VAT). Wysokość należności Sąd ustalił na podstawie pierwszej ze sporządzonych opinii zawierającej wyszczególnienie w zakresie kosztów nabycia części zamiennych oraz uzupełniającej złożonej na rozprawie.

Sąd Rejonowy mając powyższe na uwadze obliczył, że należność z tytułu naprawy szkody z dnia 26 kwietnia 2010 r. wyniosła: 2495,60 zł - 499,12 zł (20% potrąconego przez ubezpieczyciela z uwagi na naprawę w serwisie poza autoryzowaną stacją obsługi marki S.) = 1996,48 zł.

Wyliczając koszt naprawy uszkodzonego pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...), w zakresie uszkodzeń powstałych w dniu 8 lipca 2010 roku Sąd Rejonowy wskazał, iż z tytułu szkody z dnia 08 lipca 2010 roku powód PHU (...) wystawił fakturę o numerze (...) na kwotę 7.350,21 zł.

Z tytułu rozliczenia szkody z dnia 08 lipca 2015r prowadzone było postępowanie likwidacyjne o nr (...). Zgodnie z decyzją ubezpieczyciela z dnia 05 stycznia 2012 r. z tytułu rozliczenia należności za fakturę (...) została przyznana kwota 3.168,94 zł natomiast na rzecz faktury (...) kwota 5.880,16 zł. Ubezpieczyciel wypłacił łącznie sumę 9.049,10 zł, która została przelana w na rzecz P. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Blacharstwo Lakiernictwo Pojazdowe (...) H. do kwoty 6.274,79 zł, natomiast na rzecz (...) Bank Spółki Akcyjnej we W. do kwoty 2.774,31 zł. Z uwagi na naprawę samochodu w serwisie poza autoryzowaną stacją obsługi marki S. ubezpieczyciel potrącił z przyznanego odszkodowania 20 % należności.

Zakres napraw niezbędnych do usunięcia uszkodzeń wynikających ze zdarzenia z dnia 07 lipca 2010 r. w zakresie zakupu części zamiennych gwarantujących skuteczną naprawę i pełną rekompensatę szkody wyniósł 6111,92 zł netto, brutto 7517,66 zł (23% VAT). Wysokość powyższej należności Sąd ustalił na podstawie pierwszej ze sporządzonych opinii zawierającej wyszczególnienie w zakresie kosztów nabycia części zamiennych oraz uzupełniającej złożonej na rozprawie.

Należność z tytułu naprawy szkody z dnia 08 lipca 2010 r. wyniosła: 7517,66 zł - 1503,53 zł (20% potrąconego przez ubezpieczyciela z uwagi na naprawę w serwisie poza autoryzowaną stacją obsługi marki S.) = 6014,13 zł.

Nadto Sąd Rejonowy wskazał, że od wskazanej kwoty należało odjąć sumę wypłaconą przez ubezpieczyciela zgodnie z decyzją z dnia 05 stycznia 2012 r. tytułem rozliczenia faktury (...), a więc kwotę 5880,16 zł przyznaną tytułem rozliczenia faktury (...), którą należało pomniejszyć o należność wypłaconą bezpośrednio na rzecz (...) Bank Spółkę Akcyjną we W. w kwocie 2.774,31 zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy wskazał, że należność, na rzecz powoda przedstawia się następująco: 6.014,13 zł.- 3.105,75 zł (5880,16 - (...),41) = 2.774,41 zł.

Wyliczając koszt naprawy uszkodzonego pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...), w zakresie uszkodzeń powstałych w dniu 18 października 2010 roku Sąd Rejonowy wskazał, iż z tytułu szkody z dnia 18 października 2010 roku powód PHU (...) w E. wystawił fakturę o numerze (...) na kwotę 252,15 zł. Z tytułu rozliczenia szkody z dnia 18 października 2010 r. prowadzone było postępowanie likwidacyjne o nr 116- (...). Zgodnie z decyzją ubezpieczyciela z dnia 27 stycznia 2011 r. oraz 09 listopada 2011 r. z tytułu rozliczenia za fakturę (...) została przyznana kwota 1.503,22 zł natomiast na rzecz faktury (...) kwota 201,72. Ubezpieczyciel wypłacił łącznie sumę 2250,68 zł, która została przelana w na rzecz P. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Blacharstwo Lakiernictwo Pojazdowe (...) H. do kwoty 1.503,22 zł, natomiast na rzecz PHU (...) w E. do kwoty 201,72 zł. oraz bezpośrednio na rzecz pozwanej kwotę 545,74. Z uwagi na naprawę samochodu w serwisie poza autoryzowaną stacją obsługi marki S. ubezpieczyciel wypłacił odszkodowanie z 20 % potrąceniem. Zakres napraw niezbędnych do usunięcia uszkodzeń wynikających ze zdarzenia z dnia 18 października 2010 r. w zakresie zakupu części zamiennych gwarantujących skuteczną naprawę i pełną rekompensatę szkody wyniósł 205 zł netto, brutto 252,15 zł (23% VAT) Wysokość należności Sąd Rejonowy ustalił na podstawie pierwszej ze sporządzonych opinii zawierającej wyszczególnienie w zakresie kosztów nabycia części zamiennych oraz uzupełniającej złożonej na rozprawie.

Należność z tytułu naprawy szkody z dnia 18 października 2010 r. wyniosła: 252,15 zł -50,43 zł (20% potrąconego przez ubezpieczyciela z uwagi w serwisie poza autoryzowaną stacją obsługi marki S.) = 201,72 zł.

Sąd Rejonowy odejmując od wskazanej sumy kwotę 201,72 zł wypłaconą przez ubezpieczyciela zgodnie z decyzją z dnia 09 listopada 2011 r. na rzecz powoda wskazał, iż należność, z tytułu naprawy uszkodzeń z dnia 8 października została rozliczona w całości.

Ustosunkowując się natomiast do żądania objętego fakturą (...) Sąd Rejonowy wskazał, że okoliczność czy naprawy zostały wykonane prawidłowo i przy użyciu odpowiednich materiałów i czy pokrywają się z naprawami wykonanymi w ramach faktury (...) z 31 października 2013 r. Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o opinie sporządzone przez biegłego J. W.. Wysokość kosztów naprawy pojazdu marki S. (...) o nr rejestracyjnym (...), według zakresu objętego fakturą - (...) (...) z dnia 30 listopada 2011 r. wyniosła 5.032,72 zł brutto. Sąd Rejonowy podkreślił, że przedmiotowa naprawa (serwis) wynikała z przypadającego przeglądu okresowego lub gwarancyjnego i udzielonego powodowi zlecenia pozwanej z dnia 30 listopada 2011 r. Sąd Rejonowy uznał, że wysokość kosztów tej naprawy była zasadna, to samo dotyczyło także zakupu części i stawek za roboczogodzinę, z uwzględnieniem tej kategorii serwisu naprawczego oraz kosztu części oryginalnych.

Zwrócił nadto uwagę Sąd Rejonowy, że faktura (...) z dnia 31 października 2013 r. wystawiona przez PHU (...) z siedzibą w S. G. przy przebiegu samochodu 99656 km opiewa w części dotyczącej robocizny na ustawienie paska rozrządu, natomiast w części dotyczącej użytych materiałów na wymianę paska klinowego i napinacza paska. Pasek zębaty rozrządu oraz pasek klinowy z napinaczem były wymieniane podczas serwisu pojazdu w dniu 29 listopada 2011 r. przy przebiegu 71773 km w firmie powoda. Naprawa z dnia 29 listopada 2011 r. została wykonana prawidłowo, użyto w tym celu odpowiednich materiałów (oryginalnych). Sąd rejonowy podkreślił, że swoje stanowisko biegły podtrzymał w opinii uzupełniającej, ustosunkowując się do zarzutów pozwanej dotyczących konieczności wymiany paska i napinacza po przejechaniu 28.000 km, wskazując, iż nie można wykluczyć iż po prawie dwóch latach i przejechaniu w tym czasie ok 28.000 km napinacz i pasek klinowy mogły ulec uszkodzeniu, natomiast mało prawdopodobne jest, że naprawa objęta fakturą (...) była nieprawidłowo wykonana a usterki objawiały się po długim przebiegu.

Zdaniem Sądu Rejonowego opinie sporządzone przez biegłego również w tej części zasługiwały na poparcie, gdyż są jednoznaczne i konsekwentne, a przede wszystkim zostały sporządzone przez biegłego o niekwestionowanym autorytecie w swojej dziedzinie.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Rejonowy zasądził od pozwanej A. R. na rzecz powoda Przedsiębiorstwa Handlowo-Usługowego (...), Z. K. w E. tytułem zapłaty za wykonaną naprawę następujące kwoty: 1.996,48 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 12 listopada 2011 r. do dnia zapłaty; 2.774,41 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 22 listopada 2011 r. do dnia zapłaty; -5.032,72 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 30 listopada 2011 r. do dnia zapłaty, w pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone.

O kosztach procesu orzeczono stosownie do treści art. 100 kpc i 108§ I zd. 2 kpc.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła pozwana, zaskarżając go w części, tj. co do punktu I., zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych polegający na nieuwzględnieniu przez Sąd I instancji przy rozstrzygnięciu sprawy faktu, iż zarówno wskazana w punkcie I wyroku kwota 1.996,48 zł jak i kwota 2.774,41 zł zostały zapłacone powodowi przez ubezpieczyciela tj. Towarzystwo (...) S.A., który przystąpił do postępowania w charakterze interwenienta ubocznego. Nadto pozwana zakwestionowała zasadność oraz fachowość naprawy uwzględnionej na fakturze opiewającej na kwotę 5.032,72 zł, wskazując, iż naprawa wymagała późniejszych poprawek.

Mając na uwadze powyższe zarzuty pozwana wniosła o zmianę wyroku Sądu I instancji w zaskarżonym zakresie poprzez oddalenie powództwa, ewentualnie o uchylenie wyroku w jego zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Elblągu.

W odpowiedzi na apelację, powód wniosł o jej oddalenie oraz o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów postępowania przed Sądem II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja pozwanej nie zasługiwała na uwzględnienie.

Istotą sporu w niniejszej sprawie było ustalenie kosztów powypadkowej naprawy pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

Na wstępie czynionych rozważań wskazać należy, iż w ocenie Sądu Odwoławczego, Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne z rozważeniem całokształtu materiału dowodowego, bez przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów, o której mowa w treści art. 233 § 1 k.p.c. Wobec tego, Sąd Okręgowy podzielił poczynione ustalenia Sądu pierwszej instancji co do tego, iż naprawa pojazdu marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...), który uległ uszkodzeniu na skutek zdarzeń mających miejsce w dniu 08 lipca 2010 roku, w dniu 26 kwietnia 2010 roku oraz w dniu 18 października 2010 roku została wykonana prawidłowo, a nadto iż powód otrzymał jedynie częściową zapłatę za wykonaną naprawę pojazdu.

Ustosunkowując się do zarzutu sformułowanego przez pozwaną w apelacji, tj. do zarzutu błędu w ustaleniach stanu faktycznego polegającego na przyjęciu przez Sąd pierwszej instancji, iż powodowi nie została zapłacona kwota 1.996,48 zł oraz kwota 2.774,41 zł za wykonaną naprawę pojazdu, Sąd Odwoławczy uznał, że zarzut ten jest niezasadny.

Sąd Okręgowy po szczegółowej analizie zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz po ponownym rozliczeniu kwot wypłaconych przez ubezpieczyciela na rzecz poszczególnych podmiotów tj. na rzecz powoda PHU (...). J. P. K., Z. K., na rzecz P. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Blacharstwo Lakiernictwo Pojazdowe A. P. K. oraz na rzecz (...) Bank S.A z siedzibą we W., doszedł do wniosku, że Sąd Rejonowy prawidłowo wyliczył, iż powodowi należy się kwota 1.996,48 zł, kwota 2.774,41 zł oraz kwota 5.032,72 zł z tytułu naprawy przedmiotowego pojazdu. W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy ustalając wysokość kwoty należnej powodowi, słusznie odliczył od tej należności, kwoty wypłacone przez ubezpieczyciela na rzecz P. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Blacharstwo Lakiernictwo Pojazdowe A. P. K. oraz na rzecz (...) Bank S.A z siedzibą we W.. W ocenie Sądu Okręgowego, zasadnym było również potrącenie przez Sąd Rejonowy od należnych powodowi kwot 20% z uwagi na fakt, iż powód nie poinformował pozwanej o fakcie, iż utracił status Autoryzowanej Stacji Obsługi. W ocenie Sądu Okręgowego niewątpliwie nieprawidłowością jest brak poinformowania pozwanej przez powoda przed rozpoczęciem naprawy o fakcie utraty autoryzacji, w związku z czym Sąd Okręgowy uznał - tak jak wskazał biegły-iz zasadnym jest potrącenie 20% od należnych powodowi kwot. Jednocześnie wskazać należy, iż Sąd Okręgowy nie miał podstaw do uznania, że potrącenie powinno być większe.

Przechodząc zaś do podniesionego przez pozwaną w apelacji zarzutu, iż naprawa pojazdu została wykonana przez powoda w sposób nieprawidłowy Sąd Okręgowy uznał, że Sąd Rejonowy dokonując oceny dokonanej przez powoda naprawy zasadnie oparł się w tej kwestii na opinii biegłego J. W..

W ocenie Sądu Okręgowego nie było uzasadnionych podstaw, aby dyskwalifikować wnioski tego biegłego. Wnioski wynikające z jego opinii były logiczne i należycie umotywowane, podparte specjalistyczną wiedzą i doświadczeniem biegłego. Sąd Okręgowy uznał je więc za w pełni miarodajne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. W ocenie Sądu Okręgowego podkreślenia wymaga również fakt, iż z akt przedmiotowej sprawy nie wynika, aby strona pozwana zgłaszała zarzuty do sporządzonych przez biegłego opinii.

W ocenie Sądu Okręgowego także argumentacja pozwanej, że w innych warsztatach były inne ceny i inne metody naprawy była niezasadna, gdyż pozwana, mając możliwość wyboru warsztatu naprawczego, sama zleciła naprawę uszkodzonego pojazdu powodowi.

Nie ulega wątpliwości, że błąd w ustaleniach faktycznych zachodzi wówczas, gdy mamy do czynienia z ewidentną sprzecznością poczynionych ustaleń w porównaniu do przeprowadzonych dowodów. Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych będzie zatem uzasadniony w sytuacji, gdy ustalenia Sądu w zakresie stanu faktycznego są nie do pogodzenia z przeprowadzonymi dowodami.

Dokonana przez Sąd Okręgowy wnikliwa analiza postępowania dowodowego przeprowadzonego przez Sąd pierwszej instancji, nie wykazała uchybień w zakresie ustaleń faktycznych ze strony tegoż Sądu, a co za tym idzie uznać

należało, że dokonane przez Sąd Rejonowy ustalenia stanu faktycznego stanowiące podstawę wydania zaskarżonego wyroku były prawidłowe. Sąd Rejonowy wszechstronnie, rozważył zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, zaś stanowisko swoje w sposób wyczerpujący i przekonujący uzasadnił. W konsekwencji zatem zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia podniesiony w treści apelacji, należało uznać za nieuzasadniony.

Wobec powyższego apelacja pozwanej nie mogła odnieść pożądanego skutku i jako bezzasadna podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. (pkt I sentencji wyroku).

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. i art. 98 § 1, 3 i 4 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z § 10 ust 1 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U.2015.1800) zasądając od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1200 zł (tysiąc dwieście) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.